

DE BEVERRAT KOMT ERAAN!

Nadat de Beverrat omstreeks 1930 in Nederland werd ingevoerd ten behoeve van de bontindustrie en af en toe ontsnapte of los werd gelaten, ontstonden er vanaf de zestiger jaren vooral in het zuiden van ons land enkele populaties. Gaandeweg heeft de Beverrat zich naar het noorden uitgebreid. Onder meer dankzij het dierenbevrijdingsfront. Een nieuw beeld langs de Friese waterkant?

De Beverrat

foto: Adri de Groot (www.vogeldagboek.nl)

In de vorige eeuw kwam een enkele Beverrat in de eerste helft van de jaren '50 en jaren '80 de sfeer al proeven in het Friese land. Maar het begint er nu naar uit te zien dat de soort echt een poging zal wagen zich blijvend in Fryslân te vestigen. In 1998 werd een Beverrat doodgereden bij Eamewâld. In 1999 werd een Beverrat doodgeschoten bij Mindersga en 2000 leverde wederom een verkeersslachtoffer op, maar nu bij Langellille. Dit jaar werd in het Tjeukermeer nog een Beverrat waargenomen en waarschijnlijk zitten ze inmiddels op meer plekken. De druk vanuit de omringende provincies neemt namelijk toe. Zo zijn recent in Groningen en Overijssel al enkele tientallen

Beverratten gevangen.

Hoe gewenst of ongewenst is het verschijnen van deze Midden-Amerikaanse soort in Fryslân? Voordelen kan ik zo niet noemen of het moet zijn dat het de kans om zoogdieren langs de waterkant te zien vergroot. De veronderstelde nadelen zijn bij de meeste mensen wel bekend: schade aan waterkeringen en landbouw. Wat betreft de waterkeringen: een Beverrat is een stuk groter dan een Muskusrat en de gaten die hij graaft zijn navenant groter. In Gelderland hebben Beverratten in 2003 een dijk dusdanig ondermijnd dat ingrijpen noodzakelijk was. Het dijkkenrijke laagliggende

Fryslân kan zich dergelijke gevallen niet permitteren. Er zal dan ook bestrijding van de Beverrat moeten plaatsvinden. Of waterkeringen moeten dusdanig aangepast worden dat schade niet mogelijk is. Overigens blijft het de vraag of aanpassing van waterkeringen mogelijk en wenselijk is. Hoe dan ook, goedkoop zal het niet zijn.

Over de mate waarin Beverratten een nadellige invloed hebben op de Inheemse flora en fauna heb ik het nog niet gehad. Toch niet onbelangrijk voor onze toch al zeltogende postzegelnatuur. Helaas zijn hierover geen gegevens bekend, maar wat mij betreft geldt dat voorkomen beter is dan genezen.

Vilmar Dijkstra

Vereniging voor Zoogdierkunde en Zoogdierbescherming, Oude Kraan 8, 6811 LJ Arnhem